

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M2458

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक			
हस्तलिखित संग्रह			
दाखल क	M2458	विषय	धर्मशास्त्र
नाव	कालीक महात्म्य		
लेखक/लिपीकार			
पृष्ठ	16	काळ	पूर्ण/अपूर्ण

M2458

॥ अथ कार्तिकमाहात्म्य प्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः प्रियःपतिमथामंथ्यगतेदेवर्षिसत्तमः हर्षोत्कुल्लाननासत्यावास्तुदेवंत
 दाब्रवीत् १ सत्योवाच धन्यास्मिक्तकृत्यास्मिसफलंजीवितंमम मज्जन्मनिनिदानेचधन्योतौपितरौमम २
 यौमांत्रैलोक्यसुभगांजनयामासतुर्ध्रुवम् षोडशस्त्रीसहस्राणांवल्लभाहंयतस्तव ३ यस्मान्मयादिपुरुषःकल्पवृक्ष
 समन्वितः यथोक्तविधिनासम्यद्गारदायसमर्पितः ४ यद्वार्तामपिजानंतिभूमिसंस्थानजंतवः सोयंकल्पदुमोर्गे
 हेसदांतिष्ठतिचांगणे ५ त्रैलोक्याधिपतेश्चाहंश्रीपतेरतिवल्लभा अतोऽहंप्रष्टुमिच्छामि किंचित्त्वांमधुसूदन
 ६ यदित्वंमत्प्रियकरः कथयस्वात्रविस्तरं श्रुत्वातच्चपुनश्चाहं करोमिहितवात्मनः ७ यथाकल्पंत्वयादेव
 धियुक्तास्यांनकर्हिचित् सूतउवाच ॥ इतिप्रियावचः श्रुत्वास्मेरास्यःसबलानुजः ८ सत्याकरंकरेधृत्वाऽगमत्कल्पत
 रोस्तलम् निषिल्ल्यानुचरंलोकंसविलासःप्रियान्वितः ९ प्रहस्यसत्यामामंथ्यप्रोवाचजगतांपतिः तत्प्रीतिपरितोषोत्थ
 लसत्पुलकितांगकः १० श्रीकृष्णउवाच नमेत्वत्तःप्रियतमाकाचिदन्यानितंबिनी षोडशस्त्रीसहस्राणांप्रियाप्राण
 समाह्वसि ११ त्वदर्थंदेवराजोपिविरुद्धोदैवतैःसह त्वयायत्प्रार्थितंकांतेशृणुतच्चमहाद्भुतम् १२ अदेयमपिवाका
 र्यमकथ्यमपियत्पुनः तत्करोमिकथंप्रश्नंकथयामिनमस्प्रिये १३ पृच्छस्वसर्वंकथयेयत्तेमनसिवर्तते सत्योवाच

का. मा.

९

दानं व्रतं तपो वापि किंतु पूर्वकृतं मया १४ येनाहं मर्त्यजामर्त्यभावातीता भवन्किल तवांगार्धहरानित्यंगरुडासनगामि
नी १५ इंद्रादिदेवतावासमागमंत्यात्वया सह अतस्त्वां परिपृच्छामि किंकृतं तु मया शुभम् १६ भवां तरेच किंशीलाका
चाहं कस्य कन्यका श्रीकृष्ण उवाच शृणुष्वैकमनाः कांते यथा त्वं पूर्वजन्मनि १७ पुण्यव्रतं कृतवती तत्सर्वं कथयामि
ते आसीत्कृतयुगस्यां ते माया पुर्या द्विजोत्तमः १८ आत्रेयो देवशर्मति वेदवेदांगपारगः आतिथेयोऽग्निशुश्रूषी सौर-
व्रतपरायणः १९ सूर्यमाराधयन्नित्यं साक्षात्सूर्य इवापरः तस्यातिवयसश्चासीन्नाम्ना गुणवती कृता २० अपुत्रः सख-
शिष्याय चंद्रनाम्ने ददौ सुताम् तमेव पुत्रवन्मेने सचतं पितृवद्दृशी २१ तौ कदाचिद्धनं यातौ कुशोद्धमा हरणार्थिनौ महा-
द्रिपादोपवनैचेरतुस्ता वितस्ततः २२ तावुभौ राक्षसं घोरमायां तं तमपश्यताम् भयविह्वलसर्वांगावसमर्थौ पलायि-
तुम् २३ निहतौ रक्षसातेन कृतांत समरूपिणा तौ तत्क्षेत्रप्रभावेण धर्मशीलतया पुनः २४ वैकुण्ठमुवनं नीतौ मद्गु-
णैर्मत्समीपगैः यावज्जीवं तु यत्ताभ्यां सूर्यपूजादिकं कृतम् २५ तेनाहं कर्मणा ताभ्यां सुप्रीतो ह्यभवन्किल शैवाः सौरा-
श्वगाणेशावैष्णवाः शक्तिपूजकाः २६ मामेव प्राप्नुवंती हवर्षाभः सागरं यथा एकोऽहं पंचधा जातः क्रियया नामभिः कि-
ल २७ देवदत्तो यथा कश्चित्पुत्राद्याह्वाननामभिः २८ ततश्च तौ मद्गवनाधिवासिनौ विमानयानौ रविवर्चसावुभौ मत्तुल्यरूपौ

अ.

९

९

ममसन्निधानगौ दिव्यांगनाचंदन भोगभोगिनौ २९ इति श्रीपद्मपुराणे कार्तिक माहात्म्ये कृष्णसत्यासंवादे प्रथमोऽध्यायः ॥
१ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ततो गुणवती श्रुत्वा सप्तानि हृतावुभौ पितृभर्तृजदुःखार्ता करुणं पर्यदेव यत् १ गुणवत्युवाच
हानाथ हापितस्त्यक्ता गच्छथः कमया विना बालाहं किं करोम्यद्य ह्यनाथा भवतोर्विना २ कोनु मामास्थितां गेहे भोजना-
च्छादनादिभिः अं किंचित्कुशलां स्नेहात्पालयेत्पतिदूषिताम् ३ कयास्यामि क्षतिष्ठा मि किं करोमि यथाघृणं विधात्रा हाह
तास्यद्य कथं जीवामि बालिशा ४ श्रीकृष्ण उवाच एवं बहु विलप्याथ कुररी वभृशातुरा हतभाग्या हतस्करवाहताशा हत
जीविता ५ शरणं कं प्रयाम्यद्य यो मे दुःखं प्रमा र्जति पपात भूमौ विकलारं भावात् हतायथा ६ चिरादाश्वास्य सा भूयो विल-
प्य करुणं बहु निमग्ना शोकजलधौ दुःखिता समवर्तत ७ सा गृहोपस्करान् सर्वान् विक्रीता शुभकर्मतत् तयोश्च क्रेयथा श-
क्तिपारलोक्यां यथा क्रियाम् ८ तस्मिन्नेव पुरे चक्रे वासं प्रभृतजीविनी विष्णुभक्तिपराशांता सत्यशौचा जितेंद्रिया ९
व्रतद्वयं मया सम्यगाजन्ममरणात्कृतम् एकादशीव्रतं सम्यक् सेवनं कार्तिकस्य च १० एतद्व्रतं द्वयं कान्ते ममातीव प्रियं करम्
भुक्तिमुक्तिकरं पुण्यं पुत्रसंपत्तिदायकम् ११ कार्तिके मासि ये नित्यं तुलासंस्थे दिवाकरे प्रातरुनास्यंति ते मुक्ता महा-
पातकिनोऽपि च १२ स्नानं जागरणं दीपं तुलसीवनपालनम् कार्तिके मासि कुर्वन्ति ते नरा विष्णुमूर्तयः १३ संमार्जनं वि-

का. मा.
२

ष्ठागृहे स्वस्तिकादिनिवेदनम् विष्णोः पूजां च ये कुर्युर्जीवन्मुक्तास्तते नराः १४ इत्थं दिनत्रयमपि कार्तिकेये प्रकुर्वते दे-
वानामपि ते वंद्याः किंचैवाजन्मतः कृतम् १५ इत्थं गुणवती सम्यक् प्रत्यब्दव्रतिनीत्यभूत् नित्यं विष्णोः प्रपूजायां भक्त्या
तत्परमानमा १६ कदाचित्सरुजासाथि कुशांगी ज्वरपीडिता स्नातुं गंगां गता कांते कथं चिच्छून कैस्तदा १७ यावज्ज-
लांतरगता कं पिता शीतपीडिता तावत्सा विह्वला पश्य हिमानं यातमंबरात् १८ शंखचक्रगदापद्मे रायुर्धैरुपलक्षिताः
विष्णुरूपधराः सम्यग्वैनते यध्वजांकितम् १९ आरोहयन्विमानं तामप्सरोगणसेवितम् चामरैर्वर्ज्यमाना तां वैकुण्ठं म-
दुणानयन् २० अथ सा त हिमानं स्थाज्वलदग्निशिखोपमा कार्तिकघ्नतपुण्येन मत्सामिध्यंगता भवत् २१ अथ ब्र-
ह्मादिदेवानां यदा प्रार्थनया भुवम् आगतो हंगणाः सर्वयातास्तपिमया सह २२ एते हि यादवाः सर्वे मदुणा एव भामिति पि-
ता ते देवशर्मा भूत्सत्राजितमिधो ह्यथ २३ यच्च द्रुनामासौ क्रूरस्त्वं सा गुणवती शुभा कार्तिकघ्नतपुण्येन बहुमतीति दाधि-
नी २४ महारिचत्त्वया पूर्वं तुलसीवाटिकाकृता तस्मादयं कल्पवृक्षस्तवांगणगतः शरभे २५ कार्तिके दीपदानं च त्व-
या यत्तु कृतं पुनः त्वद्देहसंस्था च शरभा तस्माद्दुष्मीः स्थिरा भवत् २६ यच्च व्रतादिकं सर्वं विष्णवे भर्तृरूपिणे निवेदित-
वती तस्मान्मम भार्या त्वमागता २७ आजन्म मरणात्पूर्वं यत्कृतं कार्तिकघ्नतम् कदाचिदपि ते न त्वं महियोगं नयास्यसि-

अ.
२

२

२८ एवं ये कार्तिके मासिनरात्रतपरायणाः मत्सानिध्यंगतास्तेपि प्रीतिदास्त्वयथामम २९ यज्ञदानधृततपःकारिणो मा-
 नवाः खलु कार्तिकव्रतपुण्यस्य नाम्नुवंतिकलामपि ३० इत्थं निशम्य भुवनाधिपतेस्तदानीं प्राप्नन्मपुण्यभववैभवजात-
 हवी विश्वेश्वरं त्रिभुवनैकनिदानभूतं कृष्णं प्रणम्य च चनं निजगाद सत्या ३१ इति श्रीपद्मपुराणे कार्तिकमहास्ये श्रीकृष्ण-
 सत्यासंबादे द्वितीयोऽध्यायः २ ६३ सत्योवाच सर्वेपिकालावयवास्तवकालस्वरूपिणाः मासानां तु कथं नाथ स-
 मासः कार्तिको वरः १ एकादशीतिथीनां च मासानां कार्तिकः प्रियः कथं ते देव देवेश कारणं तत्र कथ्यताम् २ श्री-
 कृष्ण उवाच साधु पृष्ठं त्वया कान्ते शृणु धैकाग्रमानसा पृथोर्वैन्यस्य संवादं महर्षेर्नारदस्य च ३ एवमेव पुरा पृष्टो ना-
 नारदः पृथुना प्रिये उवाच कार्तिकाधिक्यकारणं सर्वविन्मुनिः ४ नारद उवाच शंखनामा भवत्यूर्ध्वमसुरः सागरात्प्र-
 जः त्रिलोकीमथ ने सक्तो महाबलपराक्रमः ५ जित्वा देवान् निराकृत्य स्वर्लोकात् समहासुरः इंद्रादिलोकपालानाम-
 धिकारांस्तथा हरत् ६ तद्भयादथ ते देवाः सुवर्णादिगुहांगताः न्यवसन् बहुवर्षाणि सावरोधाः सबांधवाः ७ सुव-
 र्णादिगुहादुर्गसंस्थितास्त्रिदशादयः तद्दीक्षायां बभूवुस्ते तदा दैत्यो विचारयत् ८ हताधिकारास्त्रिदशामया च
 यपि निर्जिताः लक्ष्यं ते बलयुक्ता स्ते करणीयं मया त्रकिम् ९ ज्ञातं तत्तु मया देवा वेदमत्र बलान्विताः तान् हरिष्ये ततः स

का. मा.

३

वेवलहीनाभवन्तिवै १० इतिमत्वातदादैत्योविष्णुमालक्ष्यनिद्रितम् सत्यलोकाज्जहाराशुवेदानादिस्वयंभुवः ११
नीतारक्ततेनतेवेदास्तद्रयात्तेनिराक्रमन् तोयानिविविशुर्यज्ञमंत्रबीजसमन्विताः १२ तान्मार्गमाणःशंखोपिसमुद्रां
तर्गतोभ्रमन् नददर्शतदादैत्यः क्वचिदेकत्रसंस्थितान् १३ अथब्रह्मासुरैः सार्धंविष्णुंशरणमन्वगात् पूजोपकरणान्
गृह्यवैकुण्ठभुवनंगतः १४ तत्रतस्यप्रबोधाद्यगीतवाद्यादिकाःक्रियाः चक्रुर्देवास्तथागंधधूपदीपान्सुहुर्मुहुः १५ अथप्र
युद्धोभगवांस्तद्रक्तिपरितोषितः ददृशुस्तेसुरास्तत्रसहस्रार्कसमद्युतिम् १६ उपचारैः षोडशभिः संपूज्यत्रिदशास्तदादंड
वत्यतिताभूमौतानुवाचाथमाधवः १७ विष्णुरुवाच वरदोहंसुरगणाः गीतवाद्यादिमंगलैः मनोभिलषितान्कामा
न्सर्वानेवददामिघः १८ इषस्यशुक्लैकादश्यांयावदुद्धोधिनीभवेत् निशातुर्यांशशेषेये गीततुर्यादिमंगलान् १९
कुर्वन्तिनित्यंमनुजाभवद्भिर्यथाकृतम् तेमत्प्रीतिकरानित्यंमत्सांनिध्यंघ्रजंतिहि २० पाद्यार्घ्याचमनीयापोयद्र
वद्भिर्यथाकृतम् तदद्भुतगुणंतस्माद्ज्ञानं वोस्करवकारणम् २१ वेदाः शंखाहताः सर्वेतिष्ठंत्युदकसंस्थिताः तानान
याम्यहं देवा हत्वासागरनंदनम् २२ अद्यप्रभृतिवेदास्तुमंत्रबीजमखान्विताः प्रत्यब्दंकार्तिकेमासि विश्वसंत्यप्सु
सर्वदा २३ अद्यप्रभृत्यहमपिभवामिजलमध्यगः भवन्तोपिमया सार्द्धंमायांतुसमुनीश्वराः २४ कालेस्मिन्येप्र

अ.

३

३

कुर्वेति प्रातः स्नानं नरोत्तमाः ते सर्वे यज्ञावभृथैः सुस्नाताः स्युर्न संशयः २५ ये कार्तिकव्रतं सम्यक् कुर्वेति मनुजः
सदा ते देहांते त्वया शक्र प्राप्य मद्रुवनं तदा २६ विघ्नेभ्योरक्षणे तेषां सम्यक् कार्यं तथा त्वया देया त्वया च वरुण पुत्र
पौत्रादिसंततिः २७ धनवृद्धिर्धनार्थं स त्वया कार्या ममाज्ञया मम रूपधरः साक्षाज्जीवन्मुक्तो भवेद्यतः २८ आ
जन्ममरणायैव कृतमेतद्भूतोत्तमम् यथोक्तविधिना सम्यक् सामान्यो भवतामपि २९ एकादश्यां यतश्चाहं भव
द्भिः प्रतिबोधितः अतश्चैवातिथिर्मिन्या सातीव प्रीतिदामम ३० व्रतद्वयं सम्यगिदं नरैः कृतं सांनिध्यकृद्येन तथान्य
दस्ति दानानि तीर्थानि व्रतानि यज्ञाः स्वर्लोकदान्येव तथा सुरोत्तमाः ३१ इति श्रीपद्मपुराणे कार्तिक महात्म्ये श्रीकृ
ष्णसत्यासंवादे तृतीयोऽध्यायः ३ नारद उवाच इत्युक्त्वा भगवान् विष्णुः शफरी तुल्यरूपधृक् ययौ तदांजलीं
विंध्यवासिनः कश्यपस्य सः १ सतं कमंडलौ क्षिप्रं कृपया क्षिप्तवान्मुनिः तावत्स नमसौ तत्र ततः कूपेन्यवेशयत् २
तत्रापि नमसौ तावत्कासारं प्रापयत्सतम् एवं स सागरे क्षिप्तस्तत्र सापिब्यवर्धत ३ ततो वधीत्सतं शंखं विष्णुर्म
त्स्यस्वरूपधृक् अथ तं स्वकरे धृत्वा बदरीवनमागमत् ४ तत्राहूय ऋषीन्सर्वानिदमाज्ञापयत्प्रभुः विष्णुरुवाच
जलांतरं विशीर्णास्ते यूयं वेदान्ममार्गथ ५ आनयध्वं च त्वरिताः सरहस्याजलांतरात् तावत्प्रयागेतिष्ठा मिदेवता

का. मा.
४

गणसंयुतः ६ मारदउवाच ततस्तैः सर्वमुनिभिस्तपो बलसमन्वितैः उत्पृताश्च सबीजास्ते वेदायज्ञसमन्विताः ७ ते
षु यावन्मितं येन लब्धं तावद्धितस्य तत्तस्य एव ऋषिर्जातस्त तस्य भूतिपार्थिव ८ अथ सर्वे पिसंगम्य प्रयागं मुनयो य
युः विष्णवे सविधात्रे ते लब्ध्वा वेदान्य वेदयत् ९ लब्ध्वा वेदान्समग्रास्तु ब्रह्मा हर्षसमन्वितः अयजद्वाजिमेधेन देव
र्षिगणसंयुतः १० यज्ञांते देवगंधर्वयक्षपन्नगगुह्यकाः निपत्य दंडवद्भूमौ विज्ञप्तिं चक्रुरंजसा ११ देवा ऊचुः देवदेव
जगन्माथ विज्ञप्तिं शृणु नः प्रभो हर्षकालो यमस्माकं तस्मात्त्वं वरदो भवे १२ स्थाने स्मिन्दुहिणी वेदान्नष्टान् पापपु
नस्त्वयं यज्ञभागां न्वयं प्राप्तास्त्वत्प्रसादाद्दमापते १३ स्थानमेतद्दिनः श्रेष्ठं पृथिव्यां पुण्यवर्धनम् मुक्तिमुक्तिप्रदं
चास्तु प्रसादाद्भवतः सदा १४ कालोप्ययं महापुण्यो ब्रह्माद्यादि विशुद्धि कर्तुं दत्ताक्षरकरं चास्तु वरमेवं ददस्वनः १५
विष्णुरुवाच ममाप्येतद्भूतं देवाय द्रवद्विरुदाहृतम् तथास्तु सुलभत्वे तद्ब्रह्म क्षेत्रमिति प्रथं १६ सूर्यवंशोद्भवो रा
जा गंगामत्रानयिष्यति सा सूर्यकन्यया चात्र कालिंद्या योगमेष्यति १७ यूयं च सर्वे ब्रह्माद्यानि वसंतु मया सह तीर्थ
राजेति विख्यातं तीर्थमेतद्भूविष्यति १८ दानं तपो धर्मं होमो जप पूजादिकाः क्रियाः अनंतफलदाः संतु मत्सान्निध्य
कराः सदा १९ ब्रह्महत्यादि पापानि सप्तजन्मार्जितानि च दर्शनादस्य तीर्थस्य विनाशं यांतु तत्क्षणात् २०

अ.
४

४

देहत्यागं च घे धीराः कुर्वन्ति मम सन्निधौ मत्तनुं प्रविशन्त्येतेन पुनर्जन्मिनो नराः २१ पितृनुद्दिश्य ये श्राद्धं कुर्वन्त्य
 नममाग्रतः तेषां पितृगणाः सर्वे यांति ते मत्सरूपताम् २२ कालौष्येष महापुण्यफलदोस्तु सदानृणां सूर्ये मकर
 गे प्राप्ते स्नायीनां पापनाशनः २३ मकरस्थे रवौ माघे प्रातः स्नानं प्रकुर्वताम् दर्शनादेव पापानि यांति सूर्याद्यथा त
 मः २४ सलोकत्वं समीपत्वं सारूप्यं च त्रयं क्रमात् नृणां दास्याम्य हं स्नानैर्माघे मकरगे रवौ २५ यूयं मुनीन्धराः
 सर्वे शृणुध्वं वचनं मम बदरीवनमध्ये हं सदा तिष्ठामि सर्वगः २६ अन्यत्र दशभिर्वर्षैस्तपसा प्राप्य ते फलम् तत्र
 तद्दिक् सैकेन भवद्भिः प्राप्य ते सदा २७ स्थानस्य दर्शनं तस्य ये कुर्वन्ति नरोत्तमाः जीवन्मुक्ताः सदा तेषु पापं नैवाव
 तिष्ठति २८ नारद उवाच एवं देवान् देव देवस्तदुक्ता तत्रैवांतर्धानमाणास्त्ववेधाः देवाः सर्वे प्यंशकैस्तत्र तिष्ठन्त्वांत
 र्धानं प्राप्नुयिर्द्रादयस्ते २९ इमां कथां यः शृणुयान्नरोत्तमो यः श्रावयेद्वापि विष्णुर्दत्तसा सतीर्थराजं बदरीवनं यद्
 त्वाफलं यत्समवाप्नुयाच्च ३० इति श्रीपद्मपुराणे कार्तिक महात्म्ये श्रीकृष्णसत्यासंवादे प्रयागवर्णनं नाम चतुर्थो
 ध्यायः ४ ७ पृथुरुवाच महत्फलं त्वया प्रोक्तं मुने कार्तिक माघयोः तयोस्नानविधिं सम्यङ्द्रियामानपि
 नारद १ उद्यापनविधिं चैव यथावद्वक्तुमर्हसि नारद उवाच त्वं विष्णोरंशसंभूतो नाज्ञातं विद्यते तव २ तथापि

वदतः संस्यं द्वियमानपिवैमृणु अश्विनस्य तु मासस्य या शुक्लैकादशी भवेत् ३ कार्तिकस्य व्रतानीह तस्यां कुर्या
 दंतद्वितः रात्र्यां तुर्योशोषाया मुदतिषेत्सदा व्रती ४ प्रागुदीची ब्रजेद्भामाद्बहिः सोदकभाजनः दिवा संध्या सुकर्ण
 स्थ ब्रह्मसूत्र उदङ्मुखः ५ अंतर्धाय तृणैर्भूमिं शिरः प्रावृत्त्य वाससा वक्त्रं नियम्य यत्नेन षीवनोच्छ्वासवर्जितः
 ६ कुर्यान्मूत्रपुरीषे च रात्रौ वैदक्षिणामुखः गृहीतशिरः शब्दोत्थाय मृद्विरभ्युक्ष्यते र्जलैः ७ गंधलेपक्षयं करं शौचं कुर्या
 दंतद्वितः एकालिङ्गे करेति स्त्र उभयोर्मूत्रं ह्यं स्मृतम् ८ पंचापाने दशौकस्मिन्नुभयोः सप्तमृत्तिका एतच्छौचं गृह
 स्थस्य द्विगुणं ब्रह्मचारिणः ९ वानप्रस्थस्य त्रिगुणं यतीनां च चतुर्गुणम् यद्विवाविहितं शौचं तदर्थं निशिकीर्तितम्
 १० तदर्थं मातुरे प्रोक्त मातुरस्यार्धमध्वनि शौचकर्म विहीनस्य सकलानिष्कलाः क्रियाः ११ मुखशुद्धि विहीनस्य
 नमंत्राः फलदायकाः दंतजिह्वा विशुद्धिं च ततः कुर्यात्प्रयत्नतः १२ आयुर्बलं यशो वर्चः प्रजापशुवसूनि च ब्र
 ह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वन्नो देहिवनस्पते १३ इति मंत्रं समुच्चार्य द्वादशांगुलया गृही समिधा क्षीरवृक्षस्य क्षयां
 होषोषणं विना १४ प्रतिपददर्शनवमीषष्ठी चार्कदिने तथा चंद्रसूर्योपरागे च न कुर्यादंतधावनम् १५ कंटकी
 वृक्षकार्पासी निगुंडी ब्रह्मवृक्षकाः वटैरंडविगंधाद्यान्वर्जयेदंतधावने १६ ततो विष्णोः शिवस्यापि गृहं गच्छे

त्र्यसन्नधीः पुष्पगंधान्सतांबूलान्गृहीत्वाभक्तितत्परः १७ तत्र देवस्य पाद्यादीनुपचारान् पृथक् पृथक् कृत्वास्तु
 त्वापुनर्गत्वा कुर्याद्भीतादिमंगलम् १८ तालवेणुमृदंगादिध्वनियुक्तान्सनर्तकान् पुष्पैर्गंधैः सतांबूलैर्गायिकानपि चार्चये
 त् १९ देवालये गीतपरोयतस्ते विष्णुमूर्तयः तपांसियज्ञदानानि कृतादिषु जगद्गुरोः २० तुष्टिदानिकलौयस्माद्रत्नयागानं
 प्रशस्यते कृत्वं च ससिदेवेशमया पृष्टस्तु पार्थिव २१ विष्णुरेवं तदा प्राह मद्रक्तिपरितोषितः नाहं वसामि वैकुण्ठे योगिनं
 हृदये रवौ २२ मद्रक्तायत्र गायंति तत्र तिष्ठामि नारद तेषां पूजादिकं गंधपुष्पादि क्रियते नरैः २३ तेन प्रीतिं परं यामिन तथा
 मत्प्रपूजनात् मत्पुराणकथां श्रुत्वा मद्रक्तानां च गायनं २४ निंदंति ये न रामूदास्ते मद्द्वेष्या भवंति हि शिरीषोन्मत्तगिरिजा
 मल्लिकाशास्त्रमलीभवेः २५ अर्कजैः कर्णिकारैश्च विष्णुर्नार्च्यस्तथा क्षतैः जपाकुंदशिरीषैश्च यूथिकामालतीभवेः २६ केत
 कीभवपुष्पैश्च नैवार्च्यः शंकरस्तथा गणेशं तु लसीपत्रैर्दुर्गां नैव तु दूर्वया २७ सुनिपुणैस्तथा सूर्यलक्ष्मीकामो न चार्चयेत्
 एष्योन्यानि प्रशस्तानि पूजायां सर्वदेवतु २८ एवं पूजाविधिं कृत्वा देवदेवं क्षमापयेत् मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्व
 र २९ यत्सूजितं मया देवपरिपूर्णं तदस्तु मे ततः प्रदक्षिणां कृत्वा दंडवत्प्रणिपत्य च ३० पुनः क्षमाप्य देवेशं गायन्नाद्यं समाप
 येत् ३१ विष्णोः शिवस्यापि च पूजनं ये कुर्वन्ति सम्यग्द्विशिकार्तिकस्य विधूतपापाः सह पूर्वजैस्ते प्रयांति विष्णोर्भवनं मनु-

का. मा.

६

व्याः ३२ इति श्री कार्तिक महात्म्ये श्री कृष्ण सत्यासंवादे कार्तिक व्रत कथनं नाम पंचमोऽध्यायः ५ नारद उवाच नाडिद्वया
वसिष्ठायां रात्र्यां गच्छेज्जलाशये तिलदर्भाक्षतैः पुष्पगंधाद्यैः सहितः शुचिः १ मानुषे देवखाते च नद्या मथ च संगमे क्रमाद्
शगुणं स्नानं तीर्थे तद्दिगुणं स्मृतम् २ विष्णुः स्मृत्वा ततः कुर्यात्संकल्पं सवनस्य च तीर्थादि देवताभ्यश्च क्रमादर्थ्यादि दापयेत्
३ अर्घ्यमंत्रः नमः कमलनाभाय नमस्तजलशायिने नमस्तेस्तु हृषीकेश गृहाणा अर्घ्यं नमोस्तुते ४ वैकुण्ठे च प्रयागे च तथा ब
दरिकाश्रमे यतो विष्णुर्विचक्रमेत् त्रेधा निदधे पदं ५ अतो देवा अवतुनीयतो विष्णुर्विचक्रमे तैरेव सहितः सम्यङ्भुजि वेद
मरवान्वितैः ६ कार्तिके हं करिष्यामि प्रातः स्नानं जनार्दन प्रीत्यर्थं तव देवेश दामोदर मया सह ७ ध्यात्वा नत्वा च देवेश जले-
स्मिन् स्नातुमुद्यतः तव प्रसादात्पापं मे दामोदर विनश्यतु ८ अर्घ्यमंत्राः नित्ये नैमित्तिके कृष्ण कार्तिके पापनाशने गृहाणा
र्घ्यं मया दत्तं दानवैर्द्रनिषूदन ९ स्मृत्वा प्रागीरथीं विष्णुं शिवं सूर्यं जले विशेत् नाभिमात्रे ततस्तिष्ठेद्भूती स्नायाद्यथाविधि १०
तिलामलकचूर्णेन गृही स्नानं समाचरेत् विधवा स्त्री यतीनां तु तुलसीमूलमृत्स्नया ११ सप्तमी दर्शनं वमी द्वितीया दशमी पु
च त्रयोदश्यां नवैस्नायाद्वात्री फलतिलैः सह १२ आदौ कुर्यान्मलस्नानं मंत्रस्नानं ततः परं स्त्रीशूद्राणां नवेदीर्क्षे मंत्रैस्ते-
षां पुराणजैः १३ स्नानमंत्रः त्रिधा भूदेव कार्यार्थे यः पुरा भक्तभावना स विष्णुः सर्वपापघ्नः पुनातु कृपया भ्रमाम् १४ वि

अ.

६

६

षोराज्ञामनुप्राप्य कार्तिकव्रतकारकान् रक्षन्ति देवास्ते सर्वे मां पुनंतु सवासवाः १५ वेदमंत्राः सर्वाजाश्च सरहस्या मरवा
 न्विताः कश्यपाद्याश्च मुनयो मां पुनंतु सवासवाः १६ गंगाद्याः सरितः सर्वास्तीर्थानि जलदानदाः ससप्तसागराः सर्वे मां पु
 नंतु जलाशयाः १७ पतिव्रतास्त्वदित्याद्यायक्षाः सिन्धाः सपन्नगाः औषध्यः पर्वताश्चापि मां पुनंतु त्रिलोकजाः १८ ए
 षिः स्नात्वा व्रती मंत्रैर्हस्तन्यस्तपवित्रकः देवर्षिमानवान् पितृस्तर्पयेच्च यथाविधि १९ यावंतः कार्तिके मासि वतंते पितृ
 तर्पणे तिलास्तत्संख्यकाब्दानि पितरः स्वर्गवासिनः २० ततो जलाद्दिनिष्क्रम्य शक्रचिवस्त्रावृतो व्रती प्रातः कालोदि
 तं कर्म समाध्याच्यो हरिः पुनः २१ तीर्थादिदेवान्संस्मृत्य पुनरर्घ्यं प्रदापयेत् गंधपुष्पफलैर्घुक्ते भक्त्या तत्परमानसः
 २२ अर्घ्यमंत्राः व्रतिनः कार्तिके मासि स्नातस्य विधिवन्मम गृहाणा अर्घ्यं भयादन्तराधया सहितो हरे २३ ततश्च ब्राह्म
 णान् भक्त्या पूजयेद्देवपारगान् गंधैः पुष्पैः सतांबूलैः प्रणमेच्च पुनः पुनः २४ तीर्थानि दक्षिणे पादे वेदास्तन्मुखमाश्रिताः
 सर्वे गेष्वाश्रिता देवाः पूजितास्ते तदर्चया २५ अव्यक्तरूपिणो विष्णोः स्वरूपं ब्राह्मणाभुवि नावमान्या नो विरोध्याः कदा
 चिच्छुभमिच्छता २६ ततो हरिप्रियां देवीं तुलसीमर्चयेद्भूती प्रदक्षिणानमस्कारान्कुर्यादेकाग्रमानसः २७ देवैस्तु नि
 र्मिता पूर्वमर्चिता सिमुनीश्वरैः नमोनमस्ते तुलसिपापं हर हरिप्रिये २८ ततो विष्णुकथां श्रुत्वा पौराणीं स्थिरमानसः पु

का. मा.

७

नस्तान्त्राह्मणांश्चैव पूजयेद्भक्तिमान्ब्रती २९ एवं सर्वविधिसम्यक्पूर्वोक्तं भक्तिमात्ररः करोति यः स लभते नारायणसलोक-
ताम् ३० रोगापहं पातकनाशकृत्परं स दुहिदं पुत्रधनादिसाधकं मुक्तं निर्दानं न हि कार्तिकघ्नता द्विष्णुप्रियादन्यदिहास्ति शो-
भनं ३१ इति श्रीप. कार्ति. श्रीकृष्ण. षष्ठोऽध्यायः ६ नारद उवाच कार्तिकघ्नतिनां पुंसां नियमा ये प्रकीर्तिताः तान् भृशं पुष्य-
महाराज कथ्यमानान्समासतः १ सर्वाणिषाणि मांसं च क्षौद्रं सौवीरकं तथा राजिकोन्मादिकं चापि नैवाद्यात् कार्तिकघ्नती २
परान्नं च परद्रोहं परदेशागमं तथा तीर्थविनासं देवैर्हवर्जयेत् कार्तिकघ्नती ३ देववेदद्विजातीनां गुरुगोघ्नतिनां तथा स्त्री-
राजमहतां निदां वर्जयेत् कार्तिकघ्नती ४ प्राण्यंगमाणि षण्चूर्णफलं जंबीरमाणि धान्यमसूरिकाप्रोक्ता अन्नं पर्युषितं त-
था ५ अजागोमहिषीक्षीरादन्यदुग्धादि चामिषं द्विचक्रांतरसाः सर्वलवणं भूमिजं तथा ६ ताम्रस्थितं पंचगव्यं जलं प-
ल्यलसंस्थितं आत्मार्थपाचितं चोन्नमामिषं चोच्यते बुधैः ७ ब्रह्मचर्यमधःशय्यापत्राचल्यां च भोजनम् चतुर्थकाले कं-
जानः कुर्यादेवं सदा व्रतम् ८ नरकस्य चतुर्दश्यां तैलाभ्यंगं च कारयेत् अन्यत्र कार्तिके मासि तैलस्नानं विवर्जयेत् ९
पलांडुं दंतकं शृंगं लुभाकं गुंजरं तथा नालिकां मूलकं चैव वर्जयेत् कार्तिकघ्नती १० अलांबुचापि दंतकं कूष्माण्डं बृहति द-
यम् श्लेष्मातकं कपिलं च वर्जयेद्दूषावब्रती ११ एभिर्दृष्टं स्वकाकैश्च सूतकान्नं च यद्भवेत् द्विः पाचितं च दग्धान्नं नैवाद्या

अ.

६

७

अत्रैयमभ्यर्थना.

अस्माकं मुद्रणालये वेद-वेदान्त-धर्मशास्त्र-प्रयोग-योग-सारूप्य-ज्योतिष-पुराणेतिहास-वैद्यक-मंत्र-स्तोत्र-कोश-काव्य-चम्पू-नाटकालं-
कार-संगीत-नाति-कथाग्रंथाः, बहवः स्त्रीणां चोपयुक्ता ग्रंथाः, बृहज्ज्योतिषार्णवनामा बहुविचित्रचित्रितोऽयमपूर्वग्रन्थः संस्कृतभाषया,
हिन्दीमार्वाडचन्यतरभाषाग्रन्थास्तत्तच्छास्त्रार्थानुवादकाः, चित्राणि, पुस्तकमुद्रणोपयोगिन्यो यावत्यस्सामग्र्यः, स्वस्वलौकिकव्यव-
हारोपयोगिचित्रचित्रितालिखितपत्रवत्पुस्तकानिच; मुद्रयित्वा प्रकाशन्ते सुलभेन मूल्येन विक्रयाय । येषां यत्राभिरुचिस्तत्तत्पुस्तका-
द्युपलब्धये एवं नव्यतया स्वस्वपुस्तकानि मुमुद्रयिषुभिः सुलभयोग्यमौल्येन सीसकाशरेः स्वच्छोत्तमोत्तमपत्रेषु मुद्रिततत्पुस्तकानां
स्वस्वसमयानुसारेणोपलब्धये च पत्रिकाद्वारातैः प्रेषयिष्येऽस्मि ।

अधिकमस्मदीयसूचीपुस्तकानां भिन्नभिन्नविषयाणां प्रापणेन "श्रीवेङ्कटेश्वरसमाचार" पत्रिकाप्रापणद्वारा च ज्ञेयमिति शम् ।

क्षेमराज श्रीकृष्णदास, "श्रीवेङ्कटेश्वर" (स्टीम्) यन्त्रालयाध्यक्षः खेतवाड़ी-मुंबई.

॥*॥ इति मलमासमाहात्म्यं समाप्तम् ॥*॥

१ श्रीगणपतये नमः ॥ पिचिंडिलस्य देवस्य चरणांभोरुहं नुमः ॥ विलेखनविधौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थमेव हि ॥१॥ शास्त्रपूर्वकप्र-
योगस्याऽभ्युदयसाधनत्वमभ्यधायि । शास्त्रपूर्वकप्रयोग इति । एकः शब्दः सम्यक् ज्ञात इति च । न च स्वादीनामपरिज्ञाया
ऽर्थविशेषतदंतं शब्दानर्थेषु प्रयोक्तुमीशमहे । अर्थविशेषं प्रतीत्यद्देशप्रयुक्तो हि शब्दप्रयोगः । अतस्तेषामर्थविशेषाभिधित्स-
या इदं प्रकरणमारभ्यते ॥ प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रे प्रथमा ॥ ननु स्वार्थद्रव्यलिङ्गसंख्याकारकाणां पंचानां प्रा-
तिपदिकार्थत्वाद्धिङ्गग्रहणमनर्थकं अत आह नियतेति । नियमो व्याप्तिः निरूपकत्वेन तन्नी व्यापिकेत्यर्थः । प्रकरणाच्च
प्रातिपदिकं नियतेति लभ्यते । नित्यप्रातिपदिकव्यापकत्वं वानित्योपस्थितेर्न संभवति इति प्रातिपदिकोपस्थिति व्याप-
कत्वं विवक्षितं तच्च यदा यत्प्रातिपदिकोपस्थितिस्तदा यदर्थोपस्थितिरितिका लघटितं ग्राह्यं । तथा च तत्प्रातिपदिकनिरू-

पिततदर्थसंबंधग्रहसमुत्थोद्भुतसंस्कारसध्रीचीनतत्प्रातिपदिकोपस्थितिनिष्ठकालिकसंबंधावच्छिन्नव्याप्यतानिरूपितका-
लिकसंबंधावच्छिन्नव्याप्यतानिरूपितकालिकव्यापकताश्रयोपस्थितिविषयस्तत्प्रातिपदिकार्थइतिनिष्कर्षः । एतेन
प्रातिपदिकार्थोपस्थितेरगृहीतसंगतिकप्रातिपदिकोपस्थित्यव्यापकत्वेपिनक्षतिः नचभगवदुपस्थितेर्द्वैपायनादिविष-
यकसंगतिग्रहजनितसंस्कारसचिवकृष्णप्रातिपदिकोपस्थित्यव्यापकत्वेपिचभगवतः कृष्णप्रातिपदिकार्थत्वक्षतिः ।
तत्प्रातिपदिकजन्यत्वेनचव्यापकोपस्थितिविशेषणीयानातः कृष्णप्रातिपदिकोपस्थितिव्यापकभगवन्निष्ठनित्योपस्थि-
तिविषयगगनादेः कृष्णप्रातिपदिकार्थत्वापत्तिः । अत्रचक्रमिकयोप्रातिपदिकतदर्थोपस्थित्योरेकक्षणांतर्भावेनयदा
प्रातिपदिकोपस्थितिस्तदार्थोपस्थितिरितिसमानाधिकरण्यासंभवादित्रादिक्षणावच्छेदेनव्याप्तिर्ग्राह्याकालिकसंबंधनि-

२

वेशाच्चयत्रदेवदत्तादौ तटादिप्रातिपदिकोपस्थितिस्तत्रपुंस्त्वाद्युपस्थितिरिति दैशिकव्याप्तिसत्त्वेऽपि न पुंस्त्वादेर्नियतोपस्थिति-
कत्वापत्तिः । ननु कृष्णप्रातिपदिकस्य भवावदाद्यनेकार्थत्वेऽपि यथा सर्वेषां नियतोपस्थितिकत्वं एवं तटशब्दस्यानेकलिङ्गत्वे-
ऽपि सर्वेषां नियतोपस्थितिकत्वं किन्न भविष्यतिः न च तत्प्रत्ययसमाभिव्याहारे तत्लिङ्गस्यैव बोधकतया न किमपि लिङ्गं
ततो नियतोपस्थितिकमिति वाच्यं । पराशरसूनुः कृष्णइत्यादि समाभिव्याहारे द्वैपायनस्यैवोपस्थित्या भगवतोऽपि कृष्णप्राति-
पदिकनियतोपस्थितिकत्वानापत्तेः । न च तत्र भगवतोऽप्युपस्थितिरस्यैव शब्दबोधाविषयत्वं तु आरोग्यतानिश्चयेन प्रतिबन्धा-
दिति वाच्यं । प्रकृतेऽप्युपस्थितस्यैव पुंस्त्वस्य लिङ्गात्तरावरुद्धे न्वयायोग्यत्वनिश्चयादेव शब्दबोधाविषयत्वोपपत्तेः । न च तुल्य-
वदुपस्थितयोर्लिङ्गयोरेकतरेण प्रथममवरोधः पश्चादितरस्यान्वयायोग्यत्वमित्यत्र विनिगमनाविरह इति वाच्यं । द्योतक

विभक्तिसमवधानस्यैव विनिगमकत्वात् । न च द्योतकसमवधानमुपस्थितेरेव नियामकं न शाब्दबोधस्येति वाच्यम् । पदां-
तरसमभिव्याहारस्यापि तादृशत्वसंभवेन भगवतोऽन्यनियतोपस्थितिकत्वापत्तेः । न चांतरेणापि पदांतरसमभिव्याहारमर्थो-
पस्थितिदर्शनान्न तस्यो तत्रोपयोग इति वाच्यम् । तटभुवि यमुनाया इत्यादावंतरेणापि द्योतकसमवधानं लिङ्गोपस्थितिदर्श-
नेन तस्य तत्राकिंचित्करत्वात् । न च तटादिशाब्दानामकारांतानां पुंस्त्वादिवोधकता बोधकतावच्छेदकानुपूर्व्यास्तुल्यत्वेन त-
टंतटानित्यादावपि शाब्दबोधापत्तेः किंतु विसर्गाद्यंतानामेव तथा च तत्र लिङ्गस्य पाक्षिकोपस्थितिकत्वमेव नास्ति कुतो नि-
यतोपस्थितिकत्वप्रसक्तिरिति वाच्यम् । तथा सति तटमित्यादौ लिङ्गस्य प्रातिपदिकजन्योपस्थिति विषयत्वादेव लिं-
गग्रहणस्य सप्रयोजनत्वेन नियतोपस्थितिकत्वापर्येतानुधावनैव यथ्यापत्तेः विसर्गकारणकारांततटशाब्दजनिततटग-

३

तपुंस्त्वाद्युपस्थितिषु परस्परव्यभिचारवारणाय स्वाव्यवहितोत्तरतादृशपुंस्त्वाद्युपस्थितित्वावच्छिन्नं प्रति विसर्गाद्यं-
ततटाद्युपस्थितित्वेन गुरुतरानेककार्यकारणभावापत्तेः विशेषसामग्रीसहिताया एव सामान्यसामग्र्याः प्रतिबंधका
भावविशिष्टायाश्च फल्गाधायकतया विसर्गादिसमवधानस्य पुंस्त्वादिबोधं प्रति विशेषसामग्रीत्वकल्पेन नवाअमादिस-
मवधानस्य वा प्रतिबंधकत्वकल्पेन तटमित्यादौ पुंस्त्वादिबोधानापत्तेः । अनादितटंतटानित्यादौ प्रातिपदिकस्या क्ली-
बत्वे क्लिबात्परत्वं निबंधनयोर्लुगमादेशयोः क्लीबत्वं निबंधनस्य च नुमो प्रवृत्तिप्रसंगात् । तटा नीत्यादौ च शिभाव इत्यन्यो
न्याश्रयात् । शास्त्रस्य सिद्धशब्दस्वरूपान्व्याख्यानपरत्वेनोत्पत्तौ तदभावे ज्ञप्तौ तद्धौ व्यात् । प्रतीरंच तटं त्रिविधं प्राति-
पदिकमात्रस्य त्रिलिंगता बोधकानुशासनविरोधात् । तृतीयादिषु भाषितपुंस्कर्म्ममित्यादौ प्रातिपदिकस्यैव लिंगबो-
क

ताया अवश्याश्रयणीयत्वात् अन्वयानादये इत्यादेरेव पुंस्त्ववाचकत्वेन तस्या निगतत्वादक्लीबत्वाच्च संगत्यापत्तेः अर्द्धर्चाः
पुंसिचेति प्रातिपदिक मात्रस्य लिङ्गद्वयबोधकत्वानुशासनात् । न च स्वमोर्नपुंसकादित्यादिषु सर्वत्र नपुंसकबोधक
समुदायघटकत्वमेव नपुंसकत्वं प्रातिपदिकस्येति न दोष इति वाच्यम् । श्रीपमित्यादिषु श्रीशङ्खस्य नपुंसकह्रस्वत्वाप-
त्तेः । न च स्वघटितसमुदायबोध्य नपुंसकत्वाश्रयबोधकसमुदायघटकत्वमेव नपुंसकत्वं श्रीपमित्यादौ च न श्रीशङ्खार्थ-
स्य नपुंसकत्वाश्रयत्वमिति वाच्यम् । श्रीप्रमेयमित्यादौ तस्यापि सुलभत्वात् । न च तादृश नपुंसकत्वान्वपितावच्छेदक
प्रवृत्तिनिमित्तं तत् श्रीप्रमेयमित्यादौ च श्रीरूपप्रमेयत्वमेव तदन्वयितावच्छेदकं न श्रीत्वमिति न श्रीशङ्खस्य नपुंसकह्रस्व
त्वापत्तिरिति वाच्यम् । देवतापूजनोद्युक्तदैवतानीत्यादौ नपुंसकत्वान्वयितावच्छेदकह्रस्वत्वत्वाभिन्ने देवतात्वप्रवृत्तिनि-

त्यादौ मित्तकदेवताशब्दस्यापि नपुंसकह्रस्वत्वापत्तेः नहि देवतदेवतात्वयोर्घटत्वकलशस्यत्वयो तुल्यव्यक्तिकयोर्नी-
 लत्वोत्पलत्ववद्भेदोस्ति तथा सदैवतदेवतयोर्भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तकत्वेन नीलोत्पलवदेवसप्रयोगापत्तेः । सर्वेष्वप्येतेषु
 पक्षेषु पूर्वोक्तज्ञेयन्योन्याश्रयतादवस्थात् लोकप्रसिद्धनपुंसकवाचकविलक्षणनपुंसकत्वनिर्वचनस्य लिंगमशि-
 ष्यल्लोकाश्रयत्वाद्धिङ्गस्येत्यादिवार्तिके विरुद्धत्वात् सर्वत्र लिंगस्य प्रातिपदिकबोध्यत्वोपपत्तौ क्वचित्समुदायबो-
 ध्यत्वेन वैरूप्यामुपपत्तेः । अनादिनेतृतायेत्यादौ वाचकतावच्छेदकतानुपूर्व्यास्तुल्यत्वेन तत्पक्षेऽपि पुंस्त्वादिवोधापत्तेर्दु-
 र्वारत्वात्समभिव्याहारविशेषानुपस्थितिः शाब्दबोधाविषयत्वं वेतिकल्पनस्य परस्यापि समानत्वात् तस्माद्वाचवाद्-
 वैरूप्यानिर्दुष्टत्वाच्चानियतलिंगस्थलेऽपि लिंगस्य प्रातिपदिकबोध्यत्वाद्विशेषसामग्रीप्रतिबंधकाभावादिघटितन-

तत्प्रातिपदिकोपस्थितिव्यापकोपस्थितिकत्वाच्च कथं तटादिप्रातिपदिकार्थत्वाभाव इति चेदत्राभिधीयते । तत्प्रातिपदिक
जन्योपस्थितिनिष्ठतत्प्रवृत्तिनिमित्तविषयिता व्यापकविषयित्वकत्वं तत्प्रवृत्तिनिमित्तिकतत्प्रातिपदिकनियतोप-
स्थितिकत्वं कृष्ण इ भवति चेदं नियतोपस्थितिकत्वं कृष्ण इत्यादौ पुंस्त्वस्य कृष्णप्रातिपदिकजन्योपस्थितिनिष्ठाया ना-
रायणत्वैकार्थसमवेतकृष्णत्वविषयितायाः पुंस्त्वविषयिता व्याप्यत्वात् । तटमित्यादौ च तटप्रातिपदिकजन्योपस्थिति
निष्ठतटत्वविषयिता समानाधिकरणात्यंताभावप्रतियोगितावच्छेदकस्वविषयित्वकत्वात् पुंस्त्वोदाने नियतोपस्थि-
तिकत्वप्रसक्तिः दैवतप्रातिकजन्योपस्थितिनिष्ठदैवतत्वविषयिताया देवतात्वविषयिताभिन्नतया तद्व्यापकत्वात् स्त्री-
त्वविषयितायाः स्त्रीत्वस्यानियतोपस्थितिकत्ववारणाय तत्प्रातिपदिकजन्योपस्थितिनिष्ठेति तत्प्रवृत्तिनिमित्तविषयिता

५ याविशेषणंनिरूपकाभेदेव्याश्रयभेनविषयिताभेदात्देवताप्रातिपदिकजन्योपस्थितिनिष्ठदेवतात्वविषयिताव्या-
पकत्वमेवस्त्रीत्वविषयितायाः । यदिचाश्रयभेदेननिरूपकाभेदमात्रेणाविषयितैक्यंतदातत्प्रातिपदिकजन्योपस्थिति
वृत्तित्वविशिष्टतत्प्रवृत्तिनिमित्तविषयिताव्यापकत्वंबोध्यं । कृष्णप्रातिपदिकजन्योपस्थितिनिष्ठपांचालीत्वसामाना-
धिकरणप्रवृत्तिनिमित्तविषयित्वाव्यापकत्वात्पुंस्त्वादिविषयितायास्तत्प्रवृत्तिनिमित्तविषयितेतितटप्रातिपदिक
जन्योपस्थितिनिष्ठतटत्वविषयितासामानाधिकरणविषयिताकपुंस्त्वादिवारणायव्यापकेतिअभेपिव्याव्यव्या-
पकभावात् प्रवृत्तिनिमित्तेनाव्याव्याप्तिः । तत्प्रातिपदिकजन्योपस्थितिनिष्ठस्वविषयित्वानतिरिक्तवृत्तितत्प्रवृत्ति
निमित्तविषयिताकत्वंवातत्प्रवृत्तिनिमित्तकतत्प्रातिपदिकनियतोपस्थितिकत्वं । व्यावृत्तिश्चपूर्ववत् । स्वसामाना-

धिकरण्यस्वाभावसामानाधिकरण्योभयसंबंधेन स्वविषयिताविशिष्टतत्प्रातिपदिकजन्योपस्थितिनिष्ठतत्प्रवृ-
त्तिनिमित्तविषयिताकान्यत्वंतत्प्रातिपदिकनियतोपस्थितिकत्वंस्वंतटादिप्रातिपदिकबोध्यंपुंस्त्वादिविषयिता
निरुक्तोभयसंबंधेन तद्विशिष्टायातटत्वरूपप्रवृत्तिनिमित्तविषयितातादृशविषयिताकंतटोपस्थाय्यंपुंस्त्वादितदन्य-
त्वंचकृष्णोपस्थाय्यपुंस्त्वइतितस्यनियतोपस्थितिकत्वंस्वरूपतःपुंस्त्वादेरभिन्नत्वेपितत्तत्प्रातिपदिकोपस्थाय्यत्वे
नभिन्नत्वान्नक्षतिः ॥

श्रीरामायनम्: अभेदसंसर्गविच्छिन्नघटत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितधर्मितावच्छेदकतासंबंधेन घटप्रकारकशाब्द
बुद्धित्वावच्छिन्नप्रतिधर्मितावच्छेदकतासंबंधेन घटप्रकारकयोग्यताज्ञानकारणान्नचधर्मितावच्छेदकतासंबंधेन का
र्यकारणभावांगीकारे इत्यत्रावच्छिन्नानुपस्थितिदृश्या इयं घट इत्याकारकघटप्रकारकयोग्यताज्ञानधर्मिता
वच्छेदकतासंबंधेन इत्यत्रेवर्तमाना तादृशसंबंधेन घटप्रकारकबोधस्य इत्यत्रेवापत्तिरिति वाच्यं। इत्यत्राव
च्छिन्नोपस्थितिसहकारेणैव योग्यताज्ञानस्य तादृशबोधजनकत्वात्। नच इत्यत्रावच्छिन्नोपस्थितिमेतरेणा
पि घटः प्रमेय इति घटप्रकारकयोग्यताज्ञानेन धर्मितावच्छेदकतासंबंधेन प्रमेयत्वे घटप्रकारकबोधोत्पत्त्या
तादृशोपस्थितिर्न सहकारिणीति वाच्यं। प्रकारतसंबंधेन शाब्दबोधं प्रति प्रकारतसंबंधेन पदार्थोपस्थि
तेः कारणत्वांगीकारेणैव पदार्थोपस्थितेः सहकारितायावक्तुं शक्यत्वात्। धर्मितावच्छेदकतासंबंधेन प्रमेयत्वादि
निष्ठघटप्रकारकशाब्दबोधं प्रति प्रकारतसंबंधेन तन्निष्ठशाब्दबोधस्य व्यापकत्वात्। नचैव प्रमेयपदशब्दः वमपि
प्रमेयः इत्यसमानाधिकरणो घट इति ज्ञानात् प्रमेयत्वावच्छिन्नस्य इत्यत्रावच्छिन्नस्य च युगपद्यदोपस्थिति
सदानीं तन्न इत्येव नियोग्यताज्ञानात् इत्यत्रेतादृशबोधापत्तिर्दुर्गारैवेति चेत् तद्वद्विज्ञानाय तद्धर्मविच्छि
न्नविशेषकशाब्दबुद्धित्वावच्छिन्नप्रतिधर्मितावच्छिन्नविशेषकरुतिज्ञानजन्यतद्धर्मप्रकारकोपस्थितेहेतुत्वं

संसारविच्छिन्न ४ घट्यावच्छिन्न प्रकारक इत्युच्यते। सोऽवच्छिन्न विशेष्य कशाद्वयं प्रति तत्संबंधावच्छिन्नतद्व
मवच्छिन्नकेप्रेरक इत्युच्यते। यवच्छिन्नविशेष्यक योग्यताज्ञानस्यापि समवायसंबंधेनैव हेतुत्वापत्त्या पुरुषो
पेक्षयाऽनंतधर्मितावच्छेदकभेदेन कार्यकारणभावप्रसंगेन महागौरवात् धर्मितावच्छेदकतासंबंधेन का
र्यकारणभावेतु धर्मितावच्छेदकानिवेशेन लाघवात् न च प्रकारतासंबंधेन पदार्थोपस्थिते हेतुत्वे घटो इत्यंघ
रः प्रमेयः घटः पदार्थ इत्यादि श्लोके कस्तुले पुरुषभेदेनानंतकार्यकारणभावप्रसंगस्तदपेक्षया समवायसंबंधे
न पदार्थोपस्थिते योग्यताज्ञानस्य च हेतुत्वं स्वीरस्य घटो इत्यमित्यत्र योग्यताज्ञानेऽनंतधर्मितावच्छेदकप्र
वेशेपिलाघवे मधुष्णमेवेति वाच्यं घटो इत्यं पटो इत्यमित्यादौ केक प्रकारकस्तुलेऽनंतधर्मितावच्छेदकवि नंत ७
वेशेन महागौरवादिति चेन्न घटो इत्यमित्यादौ परंपदशब्द इत्यं मठपदशब्द इत्यमित्यादौ रक इत्युच्यते।
वच्छिन्नविशेष्यकरुतिज्ञानजन्य इत्युच्यते। यवच्छिन्नविशेष्यकोपस्थित्याशाद्वयानुसृत्या अनुपूर्वीघट
कात्तावच्छेदकरुपावच्छिन्नविषयतानिरूपितवृत्तिविषयतानिरूपित इत्युच्यते। यवच्छिन्नविशेष्यताकज्ञानजन्य
इत्युच्यते। यवच्छिन्नोपस्थिते इत्युच्यते। यवच्छिन्नविशेष्यकशाद्वयं प्रति हेतुत्वं वाच्यं एवं च घटो इत्यमित्यत्र इत्यपद
वृत्तिज्ञानजन्योपस्थितिः घटो मह इत्यत्र मठपदवृत्तिज्ञानजन्य इत्युच्यते। यवच्छिन्नोपस्थितिः कारणमित्यतिपरस्य
इत्यभिधारणाद्यकार्यतावच्छेदककोटौ अव्यवहितोत्तररुतिवेशेन प्रतिपदं पुरुषभेदेनानंतकार्यकारणभा

श्रीः अत्रेदं बोध्यं. इयत्तावच्छिन्नविशेषकघटप्रकारकशाब्दो योजायतामिति इच्छासत्त्वे पर्वते वक्ष्य
 नुमिति सामग्रीसत्त्वे तादृशसामग्रीबला इयत्तावच्छिन्नविशेषकघटप्रकारकशाब्दो योजायते
 ननु प्रमेयत्वावच्छिन्नविशेषकघटप्रकारकशाब्दो योजायतामिति इच्छासत्त्वे पर्वते वक्ष्य नुमिति
 सामग्रीसत्त्वे प्रमेयं घट इत्याकारकशाब्दो योजायते. अतः इयत्तावच्छिन्नविशेषकघटप्रकारकशा
 ब्दो यं प्रति इयत्तावच्छिन्नविशेषकघटप्रकारकशाब्दो विरहविशिष्टपर्वतधर्मिकवक्ष्य नुमिति
 सामग्रीप्रतिबंधिका तदभावः कारणं. एवं प्रमेयत्वावच्छिन्नविशेषकघटप्रकारकशाब्दो यं प्रति
 प्रमेयत्वावच्छिन्नविशेषकघटप्रकारकशाब्दो विरहविशिष्टपर्वतधर्मिकवक्ष्य नुमिति सामग्रीप्रतिबंधि
 का तदभावः कारणं. पर्वते वक्ष्य नुमिति सामग्रीसत्त्वे पदार्ताविशिष्टपर्वतधर्मिकवक्ष्य नुमिति सामग्रीप्रतिबंधि
 का परामर्शसूत्रा. तस्याविशेष्यतावच्छेदकसंज्ञपर्वतत्वे इयं घट इति शाब्दो यस्य नुविशेष्यतावच्छेदकता
 इयत्तावच्छेदकता संबंधेन घटप्रकारकशाब्दो यं प्रति विशेष्यतावच्छेदकता संबंधावच्छिन्ने
 प्रतियोगिताकसामग्र्यभावः कारणमिति वक्तुं प्रशक्यते. किंतु समवायसंबन्धेनैव घटप्रकारक इयत्ता

२१५

याधरप्रकारकलनिधावछेदकतानिरूपित

अत्रवदंतिविशेषतावछेदकतासंबंधेनधरप्रकारकशब्दोपां प्रतिअभावःकारण-कारणतावछेदकसंबंधश्चस्ती
यवन्हेसामग्रीलावछिन्नायाप्रतियोगितातान्निरूपितायाऽभावनिधाविषयवत्तच्छेदकतासामानाधिकरूप्य
संबंधावच्छिन्नातदाश्रयीभूतोयोऽभावस्तन्निरूपितायाइच्छात्वावच्छिन्नप्रतियोगितातान्निरूपितायाविष
यित्तनिधावछेदकतातन्निरूपितवन्निरूपितसंबंधावच्छिन्नशब्दोपां निधामिषयवत्तच्छेदकतातन्निरूपिताया
विशेष्यनिधावछेदकतातन्निरूपितायाऽप्रच्छिन्नलानिधावछेदकतातन्निरूपितावछेदकतासंबंधःत
थाचइव्यलावच्छिन्नविशेष्यकधरप्रकारकशब्दोपां विरुविशिष्टपवर्तयामिक्वन्त्यनुमितिसामग्र्यमा
वरुपंकारणं जतत् एतादृशसंबंधेनइव्यत्वेववर्ततेननुप्रमेयत्वादौ-एवंप्रमेयत्वावच्छिन्नविशेष्यकधरप्रकारक
शब्दोपां निरुपाविशेष्यविशिष्टपक्षताविशिष्टवन्त्यनुमितिसामग्र्यमाव उक्तपरंपरासंबंधेनप्रमेयत्वेववर्ततेन
थाचप्रमेयत्वे एतादृशभावसत्वे इव्यत्वे एतादृशभावासत्वेनधर्मितावछेदकतासंबंधेनधरप्रकारकशब्द
शब्दोपां निरुपायोग्यताज्ञानवत्तात्

यत्

तादृशोप
स्थिति

परपदशब्द इत्यमिति वृत्तिज्ञानजन्योपस्थितेः पूर्वोक्तसंबन्धेन इत्यत्र सत्त्वेन घटो इत्यमिति वा क्वा च्छाब्दो
थापस्या स्वजनकज्ञानीयतत्पदवृत्तिप्रकारतानिरूपितविशेषतावच्छेदकताविशिष्टप्रकारतासंबन्धेनैव
हेतुत्वं वाच्यं तस्य घटितवाक्यविशेषकेशोक्तस्य र्ज्ञानयोः परस्परसहकारिसंचयाच्च एवं चान्यविधतास्य
यज्ञात्तादृशपदवृत्तिज्ञानजन्योपस्थितिकालेन शाब्दोधापत्तिः कारणतावच्छेदकसंसर्गतावच्छेदकको
टोत्तत्तपदनिवेशे च एकपदवृत्तिज्ञानजन्योपस्थितितो बोधोत्तमो अन्यपदवृत्तिज्ञानजन्योपस्थितेरसत्त्वेन
अभिधारा इत्यवहितोत्तरत्वं कार्यतावच्छेदककोटो निवेश्य एवं चात्रापि एकैकपदवृत्तिज्ञानजन्यपदार्थो
पस्थितेः सहकारिणा संबन्धेन तावत्सादाधोपस्थित्यन्यतमसहकारिणे यथोक्त्यताज्ञानस्य शाब्दोपजनक
त्वं वाच्यं.

तास्यस्यज्ञानेन गताथसात्

ननु योग्यताज्ञानस्य धर्मितावच्छेदकताप्रत्यासत्याहेतुत्वेपि आकांक्षाज्ञानस्य तादृशसंसर्गेण हेतुत्वासंभवेन घटत्वा
वच्छिन्नाभेदसंसर्गावच्छिन्नप्रकारकद्रव्यत्वावच्छिन्नविशेष्यकशाब्दबुद्धिद्वयावच्छिन्नप्रतिसमवायसंबन्धेन घटो
द्रव्यमित्याकांक्षाज्ञानत्वेन कारणतावाच्या. एवं चैतादृशाकांक्षाज्ञानविरहकालीनघटपदोत्तरसुपदोत्तरप्रमेय
पदोत्तरसुपदत्यरूपानुपूर्वीज्ञानकालीनयोग्यताज्ञानेन प्रमेयत्वेशाब्दबोधोसत्यातादृशाकांक्षाज्ञानस्येन सहका
रित्वासंभवेन तद्विरहकाले द्रव्यत्वेशाब्दबोधोपतिरिति चेन्न. आकांक्षाज्ञानस्य स्यात्तं-येणाहेतुत्वात्तास्यस्यज्ञानस्य
च विषयताप्रत्यासत्याहेतुत्वात्. तथा हि घटप्रकारकैर्धर्मितावच्छेदकतासंबन्धेन शब्दबोधप्रतिघटो द्रव्यमित्या
द्याकारकवाक्यविशेष्यकतानिरूपितेष्टोविषयतानिरूपितायाघटप्रकारकत्वविषयतानिरूपितबोधविषयता
तानिरूपितविशेष्येष्टविषयतानिरूपितावच्छिन्नत्वविषयतानिरूपितावच्छेदकत्वविषयतानिरूपिताधेयत्वसं
बंधावच्छिन्नविषयतासंबन्धेन तास्यज्ञानंकारणमिति चेन्न. एवं घटः प्रमेयद्रव्यादिस्तुलेभिन्नतास्यज्ञानंकार
णमिति. नच परस्परं व्यभिचारवार्णायाव्यवहितोत्तरव्यतिरेको फलयोग्याप्यव्यापकभावेन तास्यज्ञानभावात्
स्यसहकारित्वासंभवइति वाच्यं. तावतास्यज्ञानान्यतमसहकारणयोग्यताज्ञानस्य शब्दबोधजनकत्वात्. ए
वं स्वजनकज्ञानीयवृत्तिप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छेदकताविशिष्टप्रकारतासंबन्धेन उपस्थिते हेतुत्वेपि

तोचरित
चविषयता
निरूपित

आप्यव्यापकभावाभावेपि

[OrderDescription]
,CREATED=22.01.20 15:31
,TRANSFERRED=2020/01/22 at 15:40:01
,PAGES=41
,TYPE=STD
,NAME=S0002623
,Book Name=M-2458-KARTIK MAHATMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,